

Желязков е назначен на длъжност „съдия“ в Апелативен съд гр. София - наказателна колегия, като в случая е извършено второ класиране по проведен конкурс за първоначално назначаване в органите на съдебната власт.

Нормата на чл. 186а, ал.6 ЗСВ вр. чл. 187, ал. 1 ЗСВ предвижда, че решението на Висшия съдебен съвет може да се обжалва при условията и по реда на чл.187. Съгласно разпоредбата на чл.187, ал.3 ЗСВ решението на ВСС по чл. 186а, ал. 6 подлежи на оспорване пред тричленен състав на Върховния административен съд и неговото решение е окончателно. Налице е изключение от принципа за двуинстанционност на съдебните производства, което е въведено със специален закон. С решението по чл.186а, ал. 6 ЗСВ ВСС отказва назначаването на кандидат, за когото е установил, че не отговаря на изискванията на чл.162 и чл.164. За да се извърши преценка попада ли обжалваното съдебно решение в обхвата на изключението за двуинстанционен съдебен контрол, въведено с чл.186а, ал.6 ЗСВ, следва да се отговори на въпроса какъв е характерът на решенията на ВСС по чл.186а, ал. 4 ЗСВ за назначаване на кандидатите за първоначално назначаване в органите на съдебната власт.

Според чл.186а, ал.5 ЗСВ при приемането на решението по ал. 4 ВСС проверява дали класираният на първо място кандидат отговаря на изискванията по чл. 162 и 164. Това решение е позитивно за неговия адресат - назначения кандидат и с негативни правни последици за другите участници в конкурса, които не са назначени. За да приеме решение по чл.186а, ал. 6 ЗСВ ВСС извършва преценка дали ли са изискванията по чл.162 и чл.164 ЗСВ за назначаването на кандидата и в случай, че той не отговаря на тези изисквания, издава решение за отказ да го назначи. Съгласно чл. 186а, ал. 4 ЗСВ Висшият съдебен съвет приема решение за назначаване на кандидатите по поредността на класирането до попълване на местата, за които е обявен конкурсът, след три поредни класирания. След като решенията на ВСС по чл. 186а, ал. 6 ЗСВ подлежат на обжалване пред една съдебна инстанция, то решенията по чл. 186а, ал. 4 за назначаване на кандидатите по поредността на класирането до попълване на местата, за които е обявен конкурсът по същество са негативни за последващите кандидати, които са класирани след назначените и се явяват за последните със същия характер, както решенията по чл.186а, ал.6 ЗСВ. От анализа на разпоредбите на чл.187, ал.1 и 3, чл.193, ал.6, чл.194б, ал.5 ЗСВ следва, че за предвидените конкурсни процедури законът регламентира обжалване на решенията пред ВАС по реда и в сроковете по чл.187, ал.1 и 3 ЗСВ. Следователно решенията в конкурсните процедури, които са неблагоприятни за кандидатите, които не са назначени независимо дали не са назначени поради това, че не отговарят на изискванията по чл.162 и чл.164 ЗСВ или поради назначаване на класирани преди тях кандидати и попълване на местата нямат различен режим на оспорване, тъй като целта на законодателя е да бъдат приключени възможно най-бързо тези конкурси и да бъдат попълнени местата в органите на съдебната власт. Решението на ВСС, с което се назначават кандидатите до попълване на местата, за които е обявен

конкурса, след три поредния класирания по правната си същност представлява отказ за назначаване на следващия кандидат, тъй като е негативно по своя характер за него и препятства възможността същият да бъде назначен. По тези съображения настоящият състав приема, че решенията на ВСС по чл.186а, ал.4 ЗСВ за назначаване по поредността на класирането по своята правна природа са актове, които са със същия характер с решението по ал. 6, поради което и редът за оспорването им следва да бъде един и същ - този по чл.187 ЗСВ. Приложими са разпоредбите на специалната норма на чл.187, ал.3 ЗСВ, която предвижда едноинстанционност на съдебното производство. Следва да се има предвид и обстоятелството, че се касае до решения на ВСС в една и съща процедура по провеждане на конкурс за съответен орган на съдебната власт, поради което различен режим на оспорване на постановените по него решения не може да бъде възприет. Ето защо, в случая е неприложима общата клауза на чл.36 ЗСВ, предвиждаща съдебното производство по оспорване на решенията на ВСС да се провежда на две инстанции по правилата на АПК.

По тези съображения съдът намира, че касационната жалба е недопустима, поради което същата следва да се остави без разглеждане, а производството по делото да се прекрати.

По изложените съображения Върховният административен съд, петчленен състав,

РЕШИ:

ОТМЕ НЯ определението от 18.02.2016 г., с което е даден ход на делото по същество.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ касационната жалба на Васил Николов Симитчийски против решение № 12501 от 23.11.2015 г., постановено по адм. д. № 8592/2015 г. по описа на Върховния административен съд.

ПРЕКРАТЯВА производството по адмдело № 676/2016 г. по описа на Върховния административен съд.

Определението не подлежи на обжалване.

Вярно с оригинала,
секретар:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /Анна Димитрова
ЧЛЕНОВЕ: /Илияна Дойчева
/Виолета Главинава
/Мариета Милева
/Емануил Митев

ид.